

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus II. Scena 1

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

ledicere, qui malefacere quibusvis potest.
Verum quid otiose cesso? quin potius iter
Athenas dirigo. Vos interim bene va-
lete ac vivite.

Actus II. Scena I.

PLATO, NUNCIUS.

Dionysius Siciliae rex, itemque Dion, mi-
hi longo tempore amicissimus, mis-
sis literis, etiam atque etiam me rogant, ne
in Siciliam dubitem quam primum trans-
fretare; Id enim toti regno plurimum
esse profuturum: quod rex adolescens
magno jam institutionis & consilij mei
desiderio teneatur. Ego vero incertus
sum, utrum faciam? committamne me
huic itineri? an scriptis literis me ventu-
rum negem? Nam vir sapiens priusquam
aliquid incipiat, secum accuratè oportet
meditari, quid vel commodi ex incepto
suo consequi possit. Hæc igitur si per-
pendo, & quæ sit mea infirmitas, attenti-
us considero; alieno me hercule tempore
iter illud ingressurus videor. Hominem
enim ætate confectum procellis æquoris,
& tempestatum injurijs sese exponere,
mini-

minimè consultum videtur. Prætereà, etsi non haberem quod Neptunum accusarem, sed incolumis Syracusarum urbem ingrederer; tamen non liquet, an rex monitis & consilijs meis locum sit daturus? Nam & superioribus annis navigavi in Siciliam, ac seniore[m] Dionysium de regum officijs commonefeci, suasiq[ue], ut esset placidè potens, neq[ue] imperium vi & crudelitate injusta se stabiliturum speraret. Sed ille me ditione sua expulit: & ego exsul captus in servitutem datus, de ipsa prope modum vita periclitatus fui. Si itaq[ue] Dionysius filius paternum referat ingenium: (ut mali corvi, malum esse solet ovum) in capitis discrimen certissimum conjiciar.

His de causis domi potiùs manendum, quàm peregrè abeundum mihi videretur.

Ex altera tamen parte etiam illud occurrit: quòd non solùm nobis nati simus; sed partem ortus nostri alij quoq[ue] homines sibi vindicent. Idcirco enim in hujus mundi domicilio à Dijs immortalibus collocati, & ratione, sapientia, atq[ue] eruditione ornati sumus; ut fructum ingenij doctrinæ

doctrinaq; nostræ in proximum quemq;
transferamus. Petenti igitur regi ope-
ram meam non possum denegare: sed
audacter ad opus accedam, si fortè aliquis
ex meâ cohortatione fructus ad Siculos
redundaret. Nam si regis ingenium fe-
rox ac fœvum mollire non nihil atq; ad le-
nitatem inflectere: ac certâ & laudabili
gerendæ Reipub. formâ ipsi præscriptâ,
efficere possem ut, secus quàm parens fe-
cit, clementiâ in cives suos uteretur: esset
sanè, de quò mihi gratularer, & profecti-
onis hujus nequaquam me poeniteret.
Sed tabellarium advenientem conspi-
cor, qui responsum (nisi fallor) à me po-
stulabit.

NUNCIUS Doctissime Domine, est-
né animus tibi mecum Syracusas profici-
sci: quemadmodum rex meus petuit?

PLATO. De hoc ipso jam mecum con-
sultavi, sitné manendum, an abeundum.
Vides meam senectutem ad longinqua
conficienda itinera minus idoneâ. Quod
si insuper hujus præfectionis nullus fru-
ctus ostenderetur: Id longè magis dole-
rem. Speremus tamen optima, atq; iti-
neri

C

neri

neri nos accingamus. tu si paratus es satis, ego in mora non ero.

NUNCIUS. Quod venerande atq; optime senex, iter mecum inire, & ad regem nostrum vis contendere: laudo, & magnas tibi ago gratias. Neq; dubites, quin rex Dionysius operam tuam liberaliter sit remuneraturus. Interim ego omnia adornabo, ut quamprimùm navem conscendere, & ventis secundis in Siciliam trajicere possimus. Nam & mihi hoc tempus, quo domo absum, nimis longum videtur.

PLATO. Intrò itaq; eamus, & ad iter necessaria comparemus.

NUNCIUS. Sequor.

Actus II. Scena 2.

AMICITIA, VERITAS.

Proh Deum atq; hominum fidem! Itane tandem ab omnibus repudior, ut nemo sit mortalium, qui me hospitio excipiat? Omnes quidem nomen Amicitia crepant, sed ipsa res planè friget, atq; inter homines extincta esse videtur. Ego itaq;